

Mic Jurnal al Primăriilor

Anul III • Nr. 8 (28) • August 2018

Tabloul lunii august

După mure - acvaforte colorată și gravură cu acul realizată de Theodor Aman

Pictor și grafician, pedagog, academician român, Theodor Aman s-a născut la 20 martie 1831 la Câmpulung-Muscel, în familia unui negustor bogat, Dimitrie Dimo (poreclit Aman) de origine aromână.

Aman este creatorul școlii românești de pictură. Potrivit Enciclopediei Universale Britannica, stilul artistic al lui Aman reflectă orientarea academică a epocii, însă este deschis influențelor romantice și realiste și receptiv la înnoirile impresioniste. Compozițiile istorice reprezintă un gen definitoriu al artistului care, însă, nu a neglijat nici naturile statice sau peisajele și portretele, susține sursa citată.

pag. 2

RECAȘ

pag. 3

SÂNMIIHAU R.

pag. 4

SATCHINEZ

pag. 5

SĂVÂRSIN

pag. 6

CENEI

pag. 7

FÂRLIUG

pag. 8

LENAUHEIM

pag. 9

VINGA

pag. 10

SECUSIGIU

pag. 11

VOITEG

pag. 12

De vorbă cu...
Vasile TODI

„Rugile nu mai au farmecul de altădată!”

Pavel TEODOR - Primar al orașului Receaș

În dialogul avut în această lună cu domnul primar al orașului Receaș, am încercat să înțeleg de ce în Banat și nu numai la noi, după cum m-a asigurat domnia sa, „Rugile”, ca sărbători obștești, își pierd cu fiecare an atracția. Sigur este un subiect amplu, care nu poate fi tratat în spațiul unui interviu, dar faptul că domnul primar, nu se sfiiește să tragă semnalul de alarmă asupra dezinteresului pe care oamenii îl arată acestui gen de manifestări, poate da de gândit celor îndrituiți să îngrijească patrimoniul cultural al acestui popor.

Domnule primar, ne aflăm foarte aproape de ceea ce în anumite părți ale Banatului se cheamă nedie, în alte rugă, ambele marcând o zi de prăznuire.

Este adevărat ce spui, dar, cu regret îți spun că dincolo de expresia religioasă a zilei, manifestarea în sine a unui astfel de eveniment nu mai are frumusețea de odinioară. Și când fac această constatare, trec dincolo de hotarele orașului Receaș, privind și la celelalte așezări de pe la noi, unde rugile sunt tot mai puțin frecventate.

Care să fie pricina acestei stări de lucruri?

Draga mea, aceste sărbători aveau o extrem de largă aderență la oameni în anii sau chiar în secolul trecut. Vezi dumneata, ascensiunea fenomenului tehnologic a devenit, din păcate, un adversar al acestor manifestări. Era o vreme, așa cum am mai spus, când nunțile, zilele de naștere sau cele onomastice, botezurile prilejuiau singurele momente de întâlnire a oamenilor în grupuri mari, apropiindu-i. Acum, deschid telefonul mobil și se întâlnesc cu lumea întreagă. Astfel stând lucrurile, intenționez să propun Consiliului Local să nu se mai aloce fonduri de la bugetul local pentru organizarea rugilor, iar dacă se vor afla cetățeni care doresc ca astfel de manifestări să continue să colecteze dânsii fondurile necesare de la cei care doresc și ei acest lucru.

Credeți că nu se vor găsi doritori?

Roxana, în acest an, la Bazoș au fost prezenți un număr de 15 persoane! Și cred că acest număr spune totul despre necesitatea unor astfel de manifestări.

Și în alte așezări?

La Izvin, dacă au fost 50...

Prea puțini...

Fără discuție, păi erau mai mulți negustori decât oameni ai locului cu goști cu tot. Și să știi că așa stau lucrurile pretutindeni.

Ați spus acest lucru și la trecutele manifestări recășene din acest an.

Vezi că știi?

Dacă am fost prezentă...

Mă bucur și reiterez ceea ce am afirmat acolo, anume că rugile nu mai au farmecul de altădată motiv pentru care ele sunt înlocuite cu alte evenimente, intitulate „Zilele Orașului” ori „Zilele Comunei”. La acest fapt ne-am gândit și noi atunci când am organizat în acest an, cea dintâi ediție a „Zilelor orașului Receaș”, întinse, ca să spun astfel, pe durata a două zile, avânt soliști vocali și instrumentiști de mare valoare interpretativă.

Domnule primar, vă mulțumesc.

Și eu mă bucur de prezența orașului meu în jurnalul primăriilor.

Gânduri ale unui mare actor, despre o vârstă la care nu a ajuns...

Cuviincioasa îmbătrânire

Adrian Pintea

Cuviincioasa îmbătrânire, strict necesară, de care nu scapă nimeni și care nici nu e cel mai rau lucru din lume. E esențial ce porți înăuntru, ce echilibru interior ai și ce valori alegi din lumea asta ca să-ți devină proprii.

Lucrurile astea se citesc pe chip. Numai cei întunecați în interior au o apariție neplăcută. Buhăielile, stingerea focului din priviri se întâmplă numai oamenilor care nu le-au avut niciodată pe de-a-ntregul sau care le-au mimat. Toate astea se verifică la maturitate. În perioada asta de grație în care trăiesc acum sunt adeptul îmbătrânirii demne și frumoase și, pe cât se poate, mai plină de energie.

Îndemnul creștine

Arsenie Papacioc

O căsnicie trebuie să fie dintru început solidă. Cum se zice, dacă trăiești prezentul, repari trecutul și câștigi și viitorul. Așadar, este o greșală să construiești o relație pe niște motive imediate. Trebuie gândit dacă ea rezistă la toate greutatețile binecuvântate ale căsniciei.

*

Nimic nu este pierdut atâta vreme cât credința-i în picioare; capul se ridică din nou și sufletul nu abdică. Nu vă temeți, dacă ați greșit! Întrebați și intrați în ordine imediat!

*

Femeia trebuie prețuită, să știți, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în împărăția cerurilor: Maica Domnului. Te cutremuri, ți-e și frică să vorbești comparând-o pe ea cu oamenii.

Pagină coordonată de Roxana FURDEAN

„Dorința mea este aceea ca locuitorii comunei Sânmihaiu Român să aibă acces la produse proaspete cumpărate direct de la cel care le produce!”

Viorel MĂRCUȚI - Primar al comunei Sânmihaiu Român

Trecând într-una din zilele trecute ale acestei luni spre primăria comunei Sânmihaiu Român, atenția mi-a fost atrasă de o piață cochetă, curată și bine poziționată, atât pentru mine ca și cumpărător cât și pentru ce-i care își ofereau spre vânzare produsele muncii lor, produse în totalitate „bio”. Întâlnindu-l pe domnul primar, nu am ezitat să îl rog să îmi vorbească despre această piață din comuna pe care domnia sa o administrează.

Domnule primar vă rog să îmi vorbiți despre acest obiectiv, despre această investiție care îmi place?

E simplu, domnișoară Roxana, am dorit să vin în sprijinul producătorilor noștri locali, acesta a fost scopul acestei investiții, care a avut și acordul Consiliului Local.

Pare o investiție mare domnule primar!

Da, este o investiție a cărei valoare se ridică la peste 150.000 de lei, într-un spațiu frumos, aflat în apropierea drumului județean, ceea ce-l face atractiv atât pentru comercianți cât și pentru cumpărători.

Producătorii sunt localnici?

Bineînțeles, avem producători de legume, de flori, oameni pe care văzându-i pe laturile drumului județean cu marfa expusă spre vânzare, ne-am gândit să le amenajăm un spațiu civilizat pentru a își putea valorifica în condiții optime munca, roadele muncii lor.

Câte mese există pentru vânzători?

La început au fost rânduite 14 mese, asta pentru început...

Ați reușit să asigurați, domnule primar, chiar locuri pentru parcare automobilelor.

Da, atât pentru cumpărători cât și pentru vânzători. Am mai construit și spațiile sanitare, am

amplasat și un spălător de legume și fructe, un birou pentru administrație...

Mai este ceva de făcut în acest loc?

Mereu este câte ceva de făcut, dovadă că acum ne pregătim să asigurăm și iluminatul pe timp de noapte plus câteva camere de supraveghere, totul din dorința de a asigura producătorilor noștri condiții optime pentru desfășurarea activității lor de valorificare a produselor și de ce nu, de atragere a câtor mai mulți consăteni, atât producători cât și cumpărători.

Aveți inițiative care vor fi apreciate cu siguranță de oameni, dar aș vrea să aflu și ceva despre taxă...

Taxa va fi, cu acordul consilierilor desigur, una simbolică, necesară să acopere cheltuielile minime cum ar fi cele de salubritate de pildă. Să ne înțelegem, noi nu dorim să facem în acel punct un talcioc.

Programul, domnule primar?

Programul a fost gândit la trei zile pe săptămână, iar dacă această locație se va dovedi solicitată peste ceea ce noi am amenajat acolo, vom cumpăra mese în plus de cele care sunt, de altfel putem ajunge la 20-30 de mese, fără probleme, pentru că spațiul ne permite acest lucru. Dorința mea este aceea ca locuitorii comunei Sânmihaiu Român să aibă acces la produse proaspete cumpărate direct de la cel care le produce, fără a se mai deplasa până la Timișoara.

De ținut minte

Sunt momente în viață când trebuie să credem orbește în intuiție. De aceea e așa important să lași anumite lucruri să treacă. Să le dai drumul. Să te desprinzi de ele. Oamenii trebuie să înțeleagă că nimeni nu trișează, uneori câștigăm, alteori pierdem. Nu aștepta să ți se dea ceva înapoi, nu aștepta să ți se recunoască efortul, să ți se descopere geniul, să ți se înțeleagă iubirea. Încheie niște etape. Nu din orgoliu, din neputință sau mândrie, ci pur și simplu pentru că acel lucru nu se mai potrivește cu viața ta. Închide ușa, schimbă discul, fă curat în casă, șterge praful. Încetează să mai fii cine erai și transformă-te în cine ești. (Paulo Coelho)

E bine să știi...

Ce terenuri nu sunt eligibile pentru obținerea de subvenții

Conform reglementărilor APIA, există o serie de suprafețe neeligibile la plată, iar fermierii care dețin astfel de terenuri nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a primi subvenția anuală pentru sectorul vegetal. Lista APIA include terenurile care constituie zone de protecție ale suprafețelor ocupate de lucrări de amenajare sau de consolidare a albiilor minore, de canale și derivații hidrotehnice la capacitatea maximă de transport a acestora, precum și de alte construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de apărare împotriva inundațiilor, construcții și instalații hidrometrice. Totodată, și suprafețele de teren care constituie zone de protecție adiacente infrastructurii de îmbunătățiri funciare, prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 227/2006 privind amplasarea și dimensiunile zonelor de protecție adiacente infrastructurii de îmbunătățiri funciare sunt considerate neeligibile și nu pot beneficia de subvenții.

„Mă străduiesc, prin întreaga activitate, să dovedesc că educația este cu adevărat o prioritate pentru administrația mea!”

Florin Olimpiu CHEAUA - Primar al comunei Satchinez

La una din întâlnirile recente ale membrilor „Asociației Primarilor Din Banatul Istoric”, l-am întâlnit, l-am reîntâlnit, mai bine zis, pe domnul primar al comunei, al frumoasei comune, cum ar spune colegul meu Gigi Miron, Satchinez. O comună ce poartă numele unui erou ale cărui fapte de vitejie sunt legate și de apărarea hotarelor bănățene de trupele otomane în secolul al XV-lea. Dar comuna Satchinez mai este cunoscută și datorită acelui punct unic de atracție turistică numit cu fală, „Delta Banatului”, obiectiv turistic major, pentru promovarea căruia domnul primar Florin Cheaua nu precupește nici un efort. L-am abordat pe domnul primar cu o întrebare la care dânsul, după cum mi-a mărturisit s-a gândit deseori...

Domnule primar, această demnitate pe care ați dobândit-o în urma unor alegeri, poziția de primar al comunei, este la fel cum ați gândit-o înainte de alegeri sau mult mai grea?

O, chiar pot să-ți spun cu multă sinceritate că este mult mai grea, funcția de primar este cu mult, mult mai grea decât mă așteptam eu.

Dar dumneavoastră ați venit din chiar administrația publică locală.

Da, dar diferă funcția pe care am avut-o eu, atribuțiile mele de atunci de cele de azi. Pentru că odată cu dobândirea acestei demnități, îți revine și întreaga responsabilitate decizională. Totodată trebuie să ai și conștiința unei alte responsabilități, aceea legată de cetățenii care ți-au încredințat poziția prin votul lor de încredere. Și legat de această încredere, stă cuvântul tău, angajamentul care te obligă să-ți onorezi promisiunile, să-ți onorezi programul cu care te-ai prezentat în fața oamenilor din comunitatea ta.

Și satisfacții, domnule primar?

Da, să știi că există și satisfacții reale, de pildă am satisfacția lucrului bine făcut, necesar comunei și oamenilor ei. Sigur, acolo, în munca desfășurată pentru îndeplinirea acelui lucru, este și o parte din sufletul meu.

Ce rol joacă familia pentru un primar care

chiar vrea să-și păstreze, să-și onoreze, cum ați spus, fătăduielele electorale?

Un rol imens! Personal – și afirm cu bucurie acest adevăr - am o familie care chiar îmi înțelege munca, oferindu-mi întregul său suport, necesar ca eu să-mi pot desfășura activitatea așa cum trebuie.

Ne mai despart câteva zile de începerea cursurilor școlare. Știu că acordați școlii o atenție cu totul aparte...

Da mă străduiesc, prin întreaga activitate, să dovedesc că educația este cu adevărat o prioritate pentru administrația mea. Din acest motiv, mă rog Bunului Dumnezeu, ca nici un copil al comunei Satchinez, să nu ocolească școala. Rog toți părinții comunei, să susțină prezența copiilor lor la cursuri. Și vorbind despre școală, despre educație, căci în fond școala asta înseamnă, educație, îmi amintesc cu plăcere o observație a lui Aristotel, o observație cu valoare de postulat, foarte ușor de reținut...

M-ați făcut curioasă.

Un om educat, spunea filozoful antic, se deosebeste de un om needucat, așa cum un om viu se deosebeste de un om mort.

Vă mulțumesc, domnule primar, plec mai bogată după această întâlnire.

Și eu îți mulțumesc.

De la biroul nostru agricol

Nu sunt eligibile pentru obținerea de subvenții...

Nu sunt eligibile pentru obținerea de subvenții suprafețele agricole pe care se constată, în urma controlului pe teren, că nu s-a desfășurat activitatea agricolă anunțată, potrivit legii și nici suprafețele din rezervațiile științifice, zonele de protecție strictă din parcurile naționale, parcurile naturale sau din rezervații ale biosferei și amenajările peisagistice.

În atenția părinților

Anul școlar 2018-2019 bate la ușă și este util să readucem în atenție drepturile și obligațiile elevilor și profesorilor, conform legii. Spre exemplu, deținerea unui telefon mobil de către elev nu este sancționată de statut.

Cu toate acestea, atât elevii, cât și părinții trebuie să știe că folosirea telefonului mobil în timpul orelor de curs, fără permisiunea cadrului didactic, este interzisă. Mai mult decât atât, elevii n-au dreptul să înregistreze activitatea didactică fără permisiunea expresă a profesorului, iar multiplicarea unor materiale rezultate din activitatea de înregistrare nu este permisă fără acordul lui. Iar participarea la jocurile de noroc, consumul și deținerea de droguri, țigări, băuturi alcoolice sau substanțe interzise se numără printre interdicțiile principale ale elevilor.

Pagină coordonată de Roxana FURDEAN

„Zilele Cetății” Săvârșin - zile de joc și voie bună

„În fiecare an organizăm o serie de activități culturale pentru păstrarea tradițiilor locale și afirmarea unor tinere talente!”

Ioan VODICEAN - Primar al comunei Săvârșin

„Zilele Cetății” Săvârșin marchează un eveniment important pentru comuna noastră, alături de Festivalul Național de Literatură „Dorel Sibii”, de „Târgul de bucate regale” și de tradiționalul „Alai al dubașilor”.

Ca în fiecare an, Primăria și Consiliul Local Săvârșin, au organizat mult așteptata „Rugă a satului” ce s-a desfășurat pe platoul Căminului Cultural.

Astfel că sâmbătă, 18.08.2018, toți cei prezenți s-au bucurat de un spectacol susținut de artiștii: Melanya, Mateo, Alphred și trupa de Break Dance DDI din Săvârșin.

Iar duminică, 19 august, petrecerea a continuat cu spectacolul dansatorilor din formația locală de dans popular „Ansamblul Valea Mureșului”, atmosfera fiind întreținută și de soliștii de muzică populară Liviu și Dorian Sicoe, alături de formația „Armonia” din Arad.

De menționat, că după evoluția ansamblului din comuna noastră a evoluat pe scenă Ansamblul de Dansuri din Cenadul unguresc ca invitat special, în premieră în comuna noastră la această sărbătoare.

Această ediție a „Zilelor Cetății” din comuna noastră a fost onorată de un public larg, de personalități județene și parlamentari.

Așadar, timp de două zile, locuitorii comunei Săvârșin, și nu numai, au petrecut și s-au bucurat de momente frumoase, până în zori, alături de prieteni și de familie. Prezent la eveniment, domnul primar, Ioan Vodicean, a spus: „În fiecare an organizăm o serie de activități culturale pentru păstrarea tradițiilor locale și afirmarea unor tinere talente și aducerea unui suflu de bună dispoziție în comună.”

La capătul acestor zile de sărbătoare, pot spune că oaspeții noștri, au fost atrași nu doar de spectacol, ci și de frumusețea satului dintre dealuri. De „pădurea plină de foșnete și taine, de dealurile ce urmează unul după celălalt, din ce în ce mai înalte, și de câmpia ce se întinde la nesfârșit. Atâtea locuri ce așteaptă să fie deslușite...”, așa cum îl descrie o scriitoare a locului.

Pagină realizată de prof. Ana Maria POPA

„În fiecare lună, cum apare, Micul jurnal al primăriilor se epuizează imediat!”

Gabriel ILAȘ - Primar al comunei Cenei

Revin cu plăcere în frumoasa comună Cenei, pentru a mă reîntâlni cu domnul primar Gabriel Ilaș, pe care, de această dată, îl aflu mai liniștit și parcă mai vesel decât la trecuta întâlnire. Din acest motiv, nu m-am arătat interesat de situația Consiliului Local, așteptând instanța să se pronunțe. Dar un lucru e sigur, anume acela că un consiliu mai ostil, nu primarului ci oamenilor comunei, ca la Cenei, nu am mai întâlnit nicăieri.

Domnule primar, ce ați mai pregătit în această

vară pentru comună?

Pentru această vară putem vorbi de continuarea proiectului frumos în ceea ce privește „Centrul Civic” și un proiect de asfaltare a unei străzi la Bobda. Mai am un proiect pe care l-am propus pentru aprobarea Consiliului Local Cenei, dar atunci nu s-au prezentat domnii consilieri din opoziție. Aveam atunci documentațiile pentru aprobare privind atribuirea lucrărilor de investiții, pentru a putea demara procedura de achiziții, apoi demararea lucrărilor.

Să lăsăm în uitare acest consiliu, și să-mi permițeți să vă întreb cum e cu birocrăția, în ceea ce privește atragerea fondurilor de la Uniunea Europeană?

Eu mai spus că noi, românii, suntem mai catolici decât Papa. Am vorbit cu cetățeni simpli și cu autorități din alte țări. De exemplu, în Polonia, niciodată nu a fost această birocrăție așa mare în domeniul atragerii fondurilor europene, cum e la noi. Prin urmare, Polonia a accesat aproape toate fondurile UE.

De unde pornește această plasă a birocrăției, domnule primar?

La noi birocrăția extremă pleacă de la București. E prea mare hârțogăraia. Am depus un proiect pe PNDL2 cu extindere de corp de clădire grădiniță, la școala din Bobda. Acum îmi cer verificări că nu se mai încadrează în standarde. A trebuit să refac devizele ca să încadrez așa cum vor „miticii”. Ei găsesc orice chichițe pentru a te bloca și întârzia și să nu îți dea banii. Am depus pentru achiziționarea unei freze de tocat deșeuri vegetale. Degeaba. La noi ghidurile de finanțare sunt atât de stufoase.

Îmi puteți exemplifica?

De exemplu pentru un proiect european de achiziționare a unui utilaj ai nevoie de aviz de la Agenția de Mediu. E o hârtie care spune că de fapt proiectul respectiv nu are nevoie de aviz de mediu. Vă dați seama în ce situație ne aflăm, în ceea ce înseamnă birocrăția? Mai poți așa să te dezvolți și să atragi banii de la UE?

Domnule primar, în încheiere, spuneți cum este primit în Cenei „Micul Jurnal al Primăriilor”?

În fiecare lună, cum apare, „Micul jurnal al primăriilor” se epuizează imediat.

Din antologia poezilor frumoase

Scrisoare mamei

(fragment) ADRIAN PINTEA

Mamă, la oraș e foarte bine;
geme cartierul de poeți;
toți sunt triști și palizi ca și mine
și se-nconorează când sunt beți...

Odele se scriu cu mâna stângă,
dreapta-i numai pentru însemnări,
circulă o virgulă nătângă
printre ne-ntâmpatele-ntâmplări;

la oraș cea mai grozavă-i noaptea:
merg într-una, străzile-s pustii,
uite-așa ajungi să nu mai știi
dacă scrii sau ea te scrie, cartea...

Dacă ai noroc, faci rost precis
de o altă minimă splendoare:
o iubită cu trecut decis
și cu viitor la întâmplare;

mai frumos e însă când rezști
plin de demnitate la tentații;
dai la câini șapte pătrimi din rații
pentru că și câinii-s foarte triști;

și frumos e când să-mparți mai poți
chiar și pita de la subsioară
simți c-o vei mânca a doua oară
când vor fi sături și veseli toți...

Mamă, la oraș este sublim;
bine c-am fugit la timp de-acasă;
bine că m-am rătăcit! amin!
să-mi cântați, când am să stau pe masă
și-am să dorm de toate câte sunt,
și-oi visa că-s vesel, în pământ,
rădăcină la o stea frumoasă...

Ne aflăm pe lume, ca să râdem

(Jules Renard)

La spovedanie:
- Părinte, am păcătuit.
Am păcălit un evreu.
- Fiule, ăsta nu e păcat! E un miracol!

Maxima lunii iulie

Oamenii sunt trecători,
faptele lor chiar sunt
trecătoare, iar gândirea lor ră-
mâne veșnic ca o pecete a tim-
purilor.

Regele Carol II
(Săptămâna Cărții, Mai 1935)

„Reiterez, tuturor colegilor mei primari, invitația de a fi la Dezești în 8 septembrie!”

Ioan BORDUZ - Primar al comunei Fârlug

Un vânticel rece se simte din cea dintâi zi ce a urmat Adormirii Maicii Domnului. În drumul spre Fârlug, parcă un înger a trecut împrăștiind cu cădelnița deasupra câmpiei miresme ademenitoare. Zilele se micșorează și lumina capătă culoarea mierii. Fluturii au aripile amorțite. S-au lipit de ziduri, le-a venit timpul să dispară. Se apropie toamna! La Fârlug, se fac pregătiri serioase pentru o mare sărbătoare. Despre ea, îl întreb pe domnul primar. Doar pentru asta am venit...

Domnule primar, m-ați chemat, am venit! Ce doriți să aflu oamenii? Ce pregătiți la Fârlug?

Roxana, în primul rând, îți mulțumesc că ai răspuns chemării mele, făcută din dorința de a promova în jurnalul primăriilor, o sărbătoare aparte a comunei noastre, o sărbătoare care se va desfășura sub egida Centenarului Marii Uniri.

În ce zi? În ce loc?

Sâmbătă 8 Septembrie 2018 în comuna Dezești va avea loc Sărbătoarea „Zilelor Comunei Fârlug”, o acțiune organizată de primăria și consiliul local al comunei Fârlug.

Ce parteneri media aveți pentru a promova această zi?

Parteneri noștri media sunt jurnalul interregional *Banatul*, *Micul jurnal al primăriilor* și *Radio Reșița*.

Dacă v-am întrebat de parteneri, firesc este să vă întreb și de colaboratori?

Și este foarte bine că mă întrebi! Draga mea, această acțiune se va desfășura în colaborare cu „Asociația Primarilor din Banatul Istoric”.

Carevașăzică vor fi prezenți colegii dumneavoastră...

Dragă, doresc și pe această cale, să reiterez tuturor colegilor mei primari invitația de a fi la Dezești în 8 septembrie!

Cui ați mai adresat invitații?

Au fost adresate invitații către „Ministerul Românilor de Pretutindeni”, precum și Excelenței Sale, domnului Consul al României la Gyula. De asemenea sunt invitați Președinții Consiliilor Județene Caras-Severin, Timiș și Arad precum și prefecților acestor județe.

Invitați de vază. Ce aduce nou în fața oaspeților această ediție a „Zilelor Comunei Fârlug”?

Ca puncte de atracție, menționez că va fi organizată o expoziție de diverse produse ale unor

producători locali. Cu acest prilej și-au anunțat prezența și un număr mare de producători de utilaje agricole precum și din cele necesare fiecărei gospodării din mediul rural.

Dinspre partea gastronomică, ce vești?

Sectorul culinar va fi reprezentat de diverși comercianți ce vor oferi atât preparate la ceaincât și alte bunătăți gastronomice. Iar gustul pâinii de altădată va fi reamintit de prezența „Pâinii de Pecica”.

Și un fapt de netrecut cu vederea, este acela că pentru ca toate bunătățile să fie digerate fără dificultate, producătorii de răchie vor oferi spre degustare diferite soiuri ale acestei licori.

Partea de cântec?

Spectacolul muzical va fi orchestrat de renumiți cântăreți și instrumentiști populari ai Banatului, și de diverse ansambluri foclorice ale primăriilor din Banatul nostru drag. Ba mai mult, un grup de elevi ai liceului de artă Sabin Păuța din Reșița, va susține un recital de muzică de cameră sub bagheta domnului profesor Eremia Bresneni.

Am înțeles lesne, domnule primar, întregă această zi în pregătirea ei, astfel că nu-mi rămâne decât să vă rog, pentru cititorii noștri din alte județe dornici să fie prezenți la Dezești, să-mi faceți cunoscut programul acestei sărbători.

Roxana, acțiunea va avea următorul program:

8:00 -10:00 Sosirea și amplasarea tuturor standurilor de prezentare.

9:00 - 11:00 Ședința de lucru a „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”.

12:00 - Deschiderea oficială .

Domnule primar, vă doresc mult succes, timp frumos și să vedem împreună, că în ziua de 8 septembrie, oaspeții prezenți la Dezești, vor depăși, ca număr, locuitorii întregii comune Fârlug.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu!

Să rădem puțin

Evreu sau țigan?

Un copil jumătate evreu, jumătate țigan își întreabă tatăl:

- Tată, eu sunt mai mult țigan sau mai mult evreu?
- De ce întrebi?
- Copilul vecinului are o bi-

cicletă nouă și vreau să știu dacă să o fur sau să o negociez !

Intenții serioase

Într-o familie de evrei cu stare, era o fată mai prostuță de felul ei.

Odată, mama fetei îl vede e Ștrulic, care, după gard, îi

smotocea și îi pupa cu foc progenitura.

- Ascultă Ștrulic, dacă o pupi pe Rașhelica, sper că ai intenții serioase!

- Vai de mine, madame Wainsbein! Da ce, credeți că eu o pup, așa, de plăcere?

Pagină realizată de Roxana FURDEAN

„Elevilor le doresc un an cu note bune, iar pe dascălii comunei îi încredințez de toată prețuirea mea!”

Ilie SUCIU - Primar al comunei Lenauheim

Curioasă să cunosc lucruri inedite despre comuna care poartă numele marelui poet romantic austriac, la una din întâlnirile „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, am aflat chiar de la domnul primar Ilie Suciucă: „denumirea veche a localității era Csatad iar numele vine de la primul proprietar al locului care se numea Mathias von Csatad. Abia în 1926 odată cu legea unificării administrative, numele comunei se schimbă din Csatad în Lenauheim, după numele poetului german Nikolaus Lenau, născut în această localitate în 1802. Tot atunci am mai aflat că: „Perioada interbelică a însemnat, pentru comuna Lenauheim, un substanțial progres: a fost perioada când au fost construite și modernizate multe clădiri și după 1929 a început să se dezvolte creșterea animalelor”.

Întrebându-l, pe domnul primar despre lucrurile care par indispensabile comunei și locuitorilor ei, domnia sa a opinat că „în mod imperios comuna Lenauheim, ca orice localitate care se dorește parte a Europei civilizate, va continua, în mod special, să asigure o formă eficientă de propagare a culturii, să acorde atenție modernizării tramei stradale prin

realizarea de îmbracăminți cu macadam asfaltat, să amenajeze intersecțiile și să definitiveze amenajarea pistelor de bicicliști pe arterele principale ale localităților. Totodată, este necesară, a continuat domnia sa, retehnologizarea și modernizarea instalațiilor electrice existente în vederea menținerii capacității de transport și distribuție a energiei electrice, înființarea unei rețele de canalizare în sistem centralizat și realizarea unei stații de epurare a apelor uzate, precum și reabilitarea sistemului de desecare prin redimensionarea canalelor colectoare în vederea transportului de debite sporite, stații de pompare pe canalele corectoare pentru grăbirea evacuării apelor în exces și completarea rețelei de canale de desecare existente.”

Tot atunci am mai aflat că „Lenauheim dispune de rețea de alimentare cu apă în sistem centralizat și că grupa considerată aptă de muncă reprezintă din totalul populației 886 persoane, ceea ce procentual exprimă 30%, iar fondul locuibil este alcătuit din 706 gospodării care cuprind 710 locuințe.

Aflându-ne, la nici o lună distanță de începerea noului an școlar, domnul primar a adresat urări de succes elevilor și dascălilor lor. „Elevilor le doresc un an cu note bune, iar pe dascălii comunei îi încredințez de toată prețuirea mea”, a conchis edilul comunei Lenauheim.

Atenție! O nouă înșelătorie practică de farmaciști

Unele farmacii au început să ofere prețuri la medicamente chiar și de 3-4 ori mai mari decât prețul lor normal. Clienții care merg într-una din aceste farmacii și cer un medicament care costă 12 lei, ajung să plătească chiar și 50 de lei.

Cum procedează farmaciștii

escroci. Aceștia le spun clienților că medicamentelor doar ce au sosit și nu au fost introduse în sistem și astfel nu pot să le ofere bon de casă. Nu acceptați să primiți medicamente fără bon de casă și verificați înainte prețul medicamentelor, în special dacă cumpărați mai multe deodată.

Farmaciiile care vând medicamente mai scumpe vor risca amenzi de peste 20 de milioane de euro. Practicarea unor prețuri mai mari decât cele aprobate oficial va putea aduce farmaciilor nu doar amenzi greu de suportat, ci și riscul anulării autorizațiilor de funcționare.

Retribuția elevilor

Sensul și originea expresiei...

Après moi (nous) le deluge! După mine (noi), potopul! Marchiza Antoinette de Pompadour (1721 – 1764), favorita lui Ludovic al XV-lea, a spus acest lucru după bătălia de la Rosbach (1757). A devenit maxima favorită a suveranului, exprimând maximum de egoism și nepăsare față de generațiile viitoare.

Fântâna înțelepciunii

Dacă nu iubim, în zadar mai trăim pe acest pământ!

† Ioan Mitropolit al Banatului

Iubirea este cea mai complexă armă de a cuceri lumea! Aceasta! Nu omul, nu averea, ci inima semenilor noștri! Eu n-am văzut nici un păstor care să-și bată oile, ci doar pe acela care merge și după mioara cea rătăcită sau rănită. Acesta este Dumnezeu care a venit din strălucirea dumnezeirii în ținutul păcatului. Păcatele nu rămân printre firele de iarbă, ci se ridică sus către cer și se aud vaiete datorită aroganței... Oamenii strigă că le e sete de iubire! Iar, Mântuitorul Hristos a mers pe cărarea iubirii, inclusiv atunci când i se băteau cuie în mâini, pe Golgota! Dacă nu iubim, în zadar mai trăim pe acest pământ!

„Mă simt onorat să fac parte din această asociație a primarilor din Banatul vechi!”

Ioan NEGREI - Primar al comunei Vinga

Reîntâlnindu-l pe domnul Ioan Negrei, m-am bucurat să-l regălesc la fel de amabil ca la trecuta noastră întrevvedere. Domnul Ioan Negrei se definește mereu în raport cu propria sa muncă de administrație, acoperind laturi diferite dar vizibile pentru ziua de mâine a comunei Vinga.

Domnule primar, am fost plăcut surprinsă în dialogul purtat luna trecută, să constat preocuparea dumneavoastră

pentru trecutul architectural al comunei Vinga.

Comuna noastră are o istorie adevărată, o istorie susținută financiar și spiritual, la începuturile ei, de către etnicii bulgari, veniți la noi din Bulgaria...

În număr mare, domnule primar?

Foarte mare, aproximativ 4000 de oameni, la vremea respectivă bulgarii formau astfel o comunitate solidă din punct de vedere numeric.

Astăzi câți locuitori de origine bulgară numără comuna dumneavoastră?

Din păcate, numărul locuitorilor de origine bulgară a scăzut drastic, numărând azi undeva la circa 400 de persoane.

Ce s-a întâmplat cu miile de consăteni bulgari ai dumneavoastră?

O mare parte s-au întors în Bulgaria și o și mai mare parte, s-au îndreptat către cele două mari orașe aflate în apropiere de comuna noastră.

Îi mai întâlnești, mai revin prin aceste locuri?

O, da, revin de fiecare dată în ziua Sfintei Treimi, atunci când se sărbătorește și Hramul Bisericii și astfel trăim cu toții bucuria revederii. Chiar recent, în urmă cu o lună de zile, am avut o vizită onorantă pentru comuna noastră, prilejuită de Ambasadorul Vaticanului în România, moment în care Biserica a fost neîncăpătoare pentru numărul celor prezenți.

Domnule primar, ați acceptat să faceți parte, să deveniți membru al „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, de ce?

În primul rând mă simt onorat să fac parte din această asociație a primarilor din Banatul vechi, și sper să facem lucruri frumoase pentru acest Banat cu care mă mândresc, însoțindu-mă deseori în momentele de răgaz cu cântecul: „Iorgovan frumoasă floare / Banatul colț de soare...”

Pentru oaspeții comunei noastre

În anul 1880, la o adunare obștească a comunității bulgare, ajunsă la peste 4.000 de suflete, se propune și se aprobă zidirea unei noi biserici mai încăpătoare.

Proiectul noului templu acceptat de localnici este realizat de către arhitectul vienez Reiter Eduard. Timp de zece ani se adună fondurile necesare de la cetățeni, astfel încât contribuția benevolă a acestora a ajutat la pregătirea materialului necesar construcției.

În data de 30 iunie, 1890, sunt demarate lucrările pentru construcția noii biserici, conduse de inginerii Antony Toma și Hostalek Carol. În data de 14 august, 1891, clădirea este acoperită. Peste alte zece luni, lucrarea este finalizată integral. În data de 12 Iulie 1892 locuitorii din Vinga participă la ceremonia de sfințire și inaugurare a noii biserici, eveniment oficiat de episcopul Dessewffi Alexandru. Pe bolta bisericii sunt inscripționate următoarele cuvinte în latină: „Ad Moream Dei Gloriam” adică „Întru Preamărirea Lui Dumnezeu”.

În stînga altarului se află însemnul privilegiilor acordate comunei Vinga de către împărăteasa Maria Tereza pe care scrie „Sigillum civitas privilegiatae Theresiopoliensis”.

Muncitorii voluntari au prelucrat cărămida manual, aproximativ 3.000.000 bucăți, arzând-o în cuptoarele aflate la marginea localității Vinga. Pentru ridicarea bisericii, au muncit zilnic 15-45 de meseriași, respectiv 50-150 de cetățeni voluntari.

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Salariatul cercetat penal, în libertate, își poate continua activitatea?

Conform art. 52 alin. (1) din „Codul muncii”, contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în mai multe situații, iar una dintre ele este următoarea:

Pentru a interveni suspendarea contractului individual de muncă este necesar ca fapta pentru care salariatul este trimis în judecată să fie incompatibilă cu funcția deținută.

Așadar, cercetarea penală în libertate a salariatului nu constituie un motiv de suspendare sau de încetare a contractului individual de muncă.

Rubrica elevilor

Sensul și originea unui proverb

Ex ungue leonem – Recunoști un leu după gheară, este un proverb roman cu sensul că după o singură trăsătură recunoști un mare artist ori stilul unui scriitor de valoare. Într-un sens mai general, recunoști un popor mare după vestigiile lăsate.

Pagină realizată de Roxana FURDEAN

„Pentru Asociația Primarilor din Banatul Istoric domnul Ilie Chesa reprezintă un câștig real!”

Titu BOJIN - Președinte

Domnule președinte, v-am întâlnit recent în comuna arădeană Secusigiu, vă aflați în trecere?

Da, munca mea de director la „Administrația Bazinală de Apă Banat”, îmi poartă pașii prin multe așezări ale Banatului nostru drag. Astfel încât nu trebuie să fii surprinsă întâlnindu-mă chiar și aici la Secusigiu în Banatul mureșan din zona de câmpie.

Comună al cărei primar este membru fondator al „Asociației Primarilor din Banatul Istoric”, instituție al cărei președinte, ales, sunteți dumneavoastră.

Dacă așa au hotărât primarii din patru județe, care sunt membrii ai asociației, eu nu pot decât să le mulțumesc.

Cum se vede comuna Secusigiu astăzi, prin ochii unui om care chiar cunoaște administrație?

Roxana, eu chiar am făcut administrație, dumneata ești tânără și poate că nu știi, dar eu am fost, în tinerețea mea, primar în comuna Remetea Mare.

Știu...

De unde știi? Tu ești născută în „Căraș”, ești gugulancă și în acei ani erai o copilă.

De la Vasile Todî.

Ehei, stai lângă un om căruia îi sunt tare dragi cărășenii.

Și cărășencele!

Dacă spui tu... Roxana, revenind la întrebarea ta, te asigur că în ultimii ani, această comună se află într-o frumoasă schimbare, schimbare recunoscută de oricine a cunoscut această localitate înainte de a fi primar domnul Ilie Chesa. Ba mai mult, de la venirea acestui om vrednic în fruntea administrației locale, s-a revitalizat atât viața culturală, cât și cea artistică și sportivă a comunei. Un om harnic, acest edil și un priceput administrator. Pentru „Asociația Primarilor din Banatul Istoric” domnul Ilie Chesa reprezintă un câștig real. Mă bucur sincer că domnia sa a aderat la această instituție, care își propune, prin statutul ei, să susțină, în primul rând, orice proiect al primarilor pus în slujba comunelor Banatului.

O noutate din activitatea asociației?

Chiar dacă mulți din membrii ei se află în concediu, o parte a conducerii a pregătit o propunere, interesantă cred eu, de înființare a unor „Gal-uri” care să se dezvolte sub îndrumarea și cu sprijinul asociației. Propunerea va fi discutată la reluarea activității tuturor membrilor.

Când va avea loc întâlnirea?

În cea de-a doua parte a lunii septembrie vom avea cea dintâi ședință după perioada de vară.

Domnule președinte, vă mulțumesc pentru dialog.

Cu plăcere.

Personalități ale comunei noastre

Ioan Cuzman s-a născut în data de 3 octombrie 1944, în localitatea Secusigiu. Școala primară și cea gimnazială le-a făcut în localitatea natală, după care a plecat la oraș, pentru desăvârșirea studiilor. În anul 1981 a absolvit Facultatea de Științe Economice, secția *Economia industriei, construcțiilor și comerțului* din cadrul Universității de Vest din Timișoara, după care, în anul 1987 a absolvit studiile postuniversitare, în specializarea *Conducerea, organizarea și planificarea unităților economice*. În anul 1999 a obținut titlul științific de doctor în economie, cu teza *Analiza indicatorilor economico-financiarilor la agenții economici cu profil complex – societăți de investiții financiare*.

Din 1987, până în anul 1990 a funcționat ca director-adjunct comercial la Fabrica de Confecții din Arad, iar după Revoluție, între anii 1990-1992 a fost numit în demnitatea de subprefect al județului Arad. Între anii 1992-1994 a funcționat în învățământul superior, ca lector la Universitatea de Vest din Timișoara, iar în anul 1994 a fost ales în înalta demnitate de președinte, director-general la Fondul Proprietății Private nr. 1 Banat-Crișana, cu sediul în Arad.

A publicat numeroase articole și lucrări științifice, dintre care trei cărți ca unic autor, trei ca și coautor

Ioan CUZMAN

principal și una ca și coautor.

Despre armonia conviețuirii etnice a satului său, domnul profesor își amintește de un neamț, *Egon Tasch* îl chema și mi era un prieten foarte bun, chiar cel mai bun prieten din copilăria mea. Mi-amintesc că era la mine acasă și ne jucam prin curte. Vine la tata un prieten de-al lui și, dând cu ochii de *Egon Tasch*, îi zice: „Ce mai faci, nemțâlăule?” La care tata: „Dacă o dată îi mai zici așa băiatului ăstuia, la mine în casă nu mai calci!” Cam așa era conviețuirea interetnică la noi în Secusigiu, bazată pe un respect deosebit.

Pagină realizată de Roxana FURDEAN

„Sincere mulțumiri domnului primar, consilierilor locali ai comunei Voiteg și doamnei Carmen Cazan!”

Prof. Camelia FOGAȘ

După ce au avut o evoluție care a impresionat numerosul public prezent la „Zilele Orașului” Jimbolia, răsplățiți fiind cu îndelungi aplauze, membrii Ansamblului „Voitegeana” vor efectua în zilele de sfârșit ale lunii august, mai exact în perioada 25 august – 2 septembrie, un turneu în Turcia, unde vor fi prezenți și la „Festivalul Internațional al Păcii”, alături de colegi din Canada, Serbia, Egipt, Macedonia, Polonia, Bulgaria, Austria etc. Marele „Festival Internațional al Păcii” se va desfășura în sudul Turciei, în orașul Antalya, situat la poalele munților Taurus, pe litoralul Mării Mediterane. Orașul este și centru administrativ al provinciei cu același nume și una din cele mai importante stațiuni de pe litoralul mediteranean fiind supranumită și capitala „Rivierei turcești”

Înainte de plecare, doamna profesor Camelia Fogaș, cea care a pus piatra de temelie a acestui ansamblu, ne-a declarat: „Va fi un drum lung, dar tinerețea celor 24 de dansatori, îl vor face extreme de plăcut. Plecăm, având alături de noi pe instructorul-coregraf Stela Anghel, membră, la rândul său a Ansamblului de Cântece și Dansuri „Banatul” din Timișoara și, bineînțeles, însoțiți de urările de succes ale voitegenilor noștri dragi, al căror nume dorim să-l reprezentăm cu cinste.

Doresc cu acest prilej, a continuat doamna profesor Camelia Fogaș, să aduc sincere mulțumiri domnului primar, consilierilor locali ai comunei Voiteg și nu în ultimul rând, doamnei Carmen Cazan pentru consecvența sprijinului său.

Eveniment editorial

Monografia comunei Voiteg

În această lună, Editura „Cartea Bănățeană”, a pregătit pentru tipar, în colecția „Monografii”, o frumoasă monografie a comunei Voiteg, semnată de domnul profesor Alexandru Martin. Bine documentată, pentru pregătirea ei, distinsul dascăl a desfășurat o muncă de instituit, volumul se dorește un „modest omagiu” adus de autor locuitorilor acestei așezări.

Întrebându-l despre această carte care îi eternizează numele, domnul Alexandru Martin mi-a spus: Ca fiu al acestei comune și profesor de istorie, am considerat că am o datorie morală și creștinească față de consătenii mei – aceea de a lăsa urmașilor noștri o lucrare despre satul nostrum drag. Vezi dumneata, timpul curge nemilos, suntem cu toții trecători și este de dorit ca în urma noastră să rămână ceva durabil, iar cei ce vin după noi să-

și cunoască rădăcinile. Lucrarea de care mă întreb, se vrea să fie o „carte de suflet” pentru „vâcegenii” mei dragi, deoarece multe lucruri așternute în aceste pagini sunt întâmplări și evenimente povestite de moșii, strămoșii și prietenii mei, care mulți nu mai sunt printre noi.

Doresc să aduc mulțumirile mele tuturor oamenilor de bine care m-au sprijinit în culegerea datelor prezentei lucrări, domnului Tudor Nicolae Marinescu, primar al localității Voiteg și colegului dumitale domnului Vasile Todî, fără de care această carte nu ar fi văzut lumina tiparului.

O carte pe care o dedic soției mele Silvia, copiilor mei, Camelia și Cosmin, cât și nepoților mei dragi Alexandra și Mihnea, care m-au sprijinit și au avut răbdarea îndelungă cu mine, începând de la culegerea datelor și până la tehnoredactarea ei.

Hai, că pe-astea nu le știați...

– „Credeti în înviere după moarte?” își întreabă un șef pe unul din subalternii săi.

– „Nu știu, se bâlbâi subalternul, dar de ce mă întrebați?”

– „Pentru că bunicul dumitale la a cărui înmormântare ai fost învoit alaltăieri, te cheamă acum la telefon”.

Îțic avea o gogoșerie lângă Manhattan Bank. Într-o zi vine Ștrul la Îțic și îi spune:

– Bă Îțic, nu-mi împrumuți și mie 100 \$, că și așa ai gogoșerie în față la Manhattan Bank și merge bine treaba?

– Mai Ștrul, îmi pare rău dar nu pot.

– Păi de ce?

– Am un contract cu Manhattan Bank. Ei nu vând gogoși iar eu nu împrumut bani.

Aduc mulțumiri doamnei profesor Camelia Fogaș, pentru sprijinul acordat în realizarea acestei pagini - Roxana FURDEAN

„Sovieticii ne-au făcut două mari rele...!”

M-am întors din casa părinților, aflată în lumea gugulanilor, a oamenilor de munte, acolo unde, atunci când ajung, simt că mă învăluie o boare caldă ieșită din pământ, care îmi pătrunde în tot trupul, iar pulberea ușoară a drumului, ce duce spre sălaș, scrâșnește înfundat sub pașii mei. La sălașul nostru din munte am mâncat, pentru întâia dată în acest an, din strugurii noștri. Nu se copseseră încă, dar am nimerit câteva boabe abia pârguite. Aveau piețița foarte subțire de culoare verde bătând spre vinețiu, carnea moale și zemoasă îmi pișca limba ca sifonul. Apoi am gustat și din soiul cu boaba tare, crocantă și mult mai dulce, cu sucul de culoarea sângelui de iepure și care lasă o pată pe locul unde cade. Buna le spune aligote. Ce locuri! Dar nici câmpia nu-i de lepădat, când ai cu cine povesti.

Domnul meu, cu două zile în urmă s-a încheiat mitingul diasporei, urmat de o serie, interminabilă, de comentarii.

Roxana, astfel de manifestări sunt triste și de o parte și de cealaltă, adică și a puterii care nu vrea să înțeleagă, că a fost aleasă pentru popor și nu împotriva lui, dar și a opoziției politice, care în astfel de zile stă tolănită la televizor, comentându-și telefonic opiniile. De la mineriade încoace, am căutat, mult timp, răspunsul la întrebarea savantului Anghel Rugină: „Chiar credeți, că voi vă alegeți conducătorii?”

L-ați găsit?

Da, îmi era mereu aproape, dar nu-l vedeam. Nici țările mici și nici cele puternice, nu își aleg conducătorii. Nu câinele, care își latră puterea în ogradă, este stăpânul, ci cel, de după perdea, care nu se lasă văzut. Se mai întâmplă, rar ce-i drept, să turbeze câinele și atunci își mușcă stăpânul, dar acela se vindecă, iar câinele este împușcat. Roxana, lumea are nevoie de oameni deștepți, care să o governeze la nivel mondial și este bine că este așa. Ce ne-am face fără ei? Cine poate trăi multă vreme cu Udrea, Mazăre, Videanu și alții asemeni lor?

Și ei cum au ajuns?

Nefind și nedorind alții, trebuia cineva lăsat să latre în bățatură. Dar pentru noi, important este să ne facem viața frumoasă în jurul nostru, așa cum ne îndemna elevul lui Madgearu, să lăsam gândurile mari, la scară internațională, că acolo jocurile sunt făcute și echilibrele nu trebuie rupte. Nu avem nici informațiile, nici competența, nici resursele și nici mijloacele necesare să acționăm la un nivel atât de înalt.

Ortega y Gasset a scris o carte intitulată *Revolta masei chiar înainte de Marea Criză*, în care a prezis că societățile occidentale vor deveni tot mai recalcitrante, neliniștite, că masele nu vor mai vrea să se bizuie pe experți și elite și că vor căuta să-și impună singure punctul de vedere.

Nu-l pot contrazice pe acest geniu, cu care mă învecinez doar în zodie, dar masele, fără excepționali în fruntea lor, se rostogolesc precum orbii conduși de orbi ai lui Bruegel.

Sunteți «Membru de Onoare» al Asociației Învățătorilor din Banat, recent ați participat la o întâlnire a acestei asociații. Cu ce impresie ați plecat?

Cu convingerea că nu am greșit atunci, când am afirmat că alături de preot, de doctor și de primar, dascălul reprezintă cel de-al patrulea pilon pe care se sprijină edificiul spiritual al unei așezări umane.

Și de primar?

Evident, primarul fiind singura personalitate eligibilă a unei localități. Ei, acolo, la acea adunare, am spus ceva ce a surprins, anume că 5% din devenirea unui copil aparține dascălului, alte cinci procente țin de genetică și 90% de părinți, de efortul educațional al acestora pus în slujba propriului copil de-al ajuta să depășească banalitatea normalității.

Acest adevăr, în cazul în care aveți dreptate...

Crezi că nu am?

Eu întreb, nu comentez, dar dacă chiar aveți dreptate, atunci părinții sunt cei care ar trebui să-l afle cei dintâi. Dar au părinții de azi, tinerii născuți și educați în vânzoleala de după '89 capacitatea de a stăpâni acele principii care contribuie la dezvoltarea educației?

Cu siguranță nu! Iar cei care au acest dar, puțini la număr, trebuie să facă eforturi supraomenești pentru a avea timpul necesar să fie părinți. Cei născuți după 1990, ajunși părinți azi, sunt lipsiți de educație emoțională. Robi robotizați trudind în fața calculatorului. Și ce este grav, foarte grav, e faptul că manualele școlare sunt pline de ineptii. Ce să-i învețe dascălul? După 1990, într-un manual de istorie, nu mai rețin pentru ce clasă, îi era dedicată o pagină Andreei Esca! Draga mea, sovieticii ne-au făcut două mari rele...

...

Când au venit, ne-au decapitat serviciul de informații și învățământul. Apoi, când au plecat în 1990 ne-au lichidat aceleași două vitale instituții. Dovadă că de 28 de ani învățământul românesc se află într-o perpetuă reformă, chinându-se să se apropie de calitatea celui de până în 1989. Și nu reușește.

Dialog consemnat de Roxana FURDEAN